

et Tilfælde, at Sagen ikke er bleven gennemført tidligere. Loven var oprindelig tænkt indskrænket til kun at gjælde for Kjøbenhavn, men den udvidedes under Behandlingen paa Rigsdagen til at gjælde for hele Landet, under Hensyn til, at de Misligheder, der ved Loven søgtes at raade Bod paa, som Udviklingen har været, i ikke mindre Grad have vist sig at være tilstede udenfor Kjøbenhavn end i Kjøbenhavn.

— Efter den nye Lov afgjør Kommunalbestyrelserne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og Amsraadene paa Landet, hvor mange Fæstemænd der skulle være paa de forskellige Steder, ligesom disse Myndigheder udnævne til denne Bestilling (i Kjøbenhavn dog Magistraten alene og ikke denne i Forbindelse med Borgerrepræsentationen). Kvinder kan ogsaa erholde Bevilling til at være Fæstemænd. Bevilling maa ikke gives i Kjøbenhavn og de større Kjøbstæder til Fæstemandsvirksomhed, som omfatter baade mandlige og kvindelige Tyender. Bevillingen kan tages fra en Fæstemand ad administrativ Vei, naar han gjør sig skyldig i forskellige Forseelser eller Forbrydelser, eller naar han gjør sig skyldig i et Forhold, som gjør det uforsvarligt at betro ham at udøve Fæstevirksomhed. Der er endvidere truffen Bestemmelse til at hindre, at samme Fæstemand opretter flere Kontorer i samme By, og til at hindre en vagabonderende Virksomhed, som bestaar i, at paagjældende rejser rundt, f. Ex. til Markeder i Byerne, og der driver Forretninger af denne Art. Virksomheden maa dernæst ikke drives sammen med Beværtningsnæring. Under Forhandlingerne fremsattes Ønske om Oprettelse, i al Fald i Kjøbenhavn, af offentlige kommunale Fæstekontorer, men der indvendtes blandt andet herimod, at saadanne Kontorer vilde komme til at indtage en altfor passiv Stilling, nemlig kun at anvise ledige Pladser